

PRZEDZIAŁ WIEKOWY	FORMY PRACY	CZAS ĆWICZENIA	POTRZEBNE MATERIAŁY
7-15 lat	grupowa	20 minut	kartki papieru A4, kolorowe kredki, komputer/odtwarzacz płyt cd, głośniki

PORUSZANY PROBLEM

Wizualizacja dźwięku, związki dźwięku i obrazu, tworzenie map dźwięków i hałasów

ZAGADNIENIA WYKORZYSTANE PODCZAS ZAJĘĆ

Mapa dźwięków, parametry dźwięku, wizualizacja, spektrum harmoniczne

OPIS ZAJĘĆ

Prowadzący włącza nagranie jakiegoś odgłosu lub sekwencji odgłosów, mogą to być dźwięki zwierząt, urządzeń, nagrania z ulicy, z mieszkania (nagrania można sporządzić samemu – np. przy użyciu telefonu komórkowego lub skorzystać z bazy dźwięków np. na stronie www.fonomapa.com). Następnie jeden z uczniów (zgłaszający się lub wybierany do konkretnego dźwięku) ma za zadanie naśladować głosem efekty dźwiękowe z nagrania w możliwie najwierniejszy sposób i powtarzać je przez około 1 minutę.

Pozostała część grupy w tym czasie za pomocą różnokolorowych kredek i kartek papieru ma narysować dany dźwięk, oddać jego charakter, „kształt” i barwę.

Każdy rysunek powinien zostać zatytułowany i oznaczony numerem dźwięku w lewym górnym rogu kartki. Po wykonaniu 10 rysunków siadamy w kręgu, kładziemy na kolanach kolejno ułożone rysunki dźwięków. Prowadzący włącza raz jeszcze te same dźwięki, ale w dowolnej kolejności, a uczniowie mają za zadanie odszukać dźwięk, który rysowali i podnieść kartkę do góry. Wszyscy oglądamy nasze wizualizacje dźwięków i porównujemy, czy dobrze je przyporządkowaliśmy do nagrań.

OSIĄGNIĘTE CELE

Rozwinięcie u uczniów umiejętności budowania relacji między dźwiękiem a obrazem – słyszeniem a widzeniem; rozwijanie pamięci dźwiękowej i słuchania analitycznego – pomocnego w ocenie jakości dźwięków w naszym otoczeniu

OSIĄGNIĘTY EFEKT

Ćwiczenie rozwija zdolność głębokiego słuchania (słuchanie akuzmatyczne), skupia na cechach dystrynktywnych dźwięku, ich „kształtach” - w akustyce wyrażanych jako obwiednia, oraz cechach fakturalnych opisywanych przez analizę widma dźwięku. Zadanie pozwala na konfrontację interpretacji wizualnych odgłosów i ćwiczy pamięć akustyczną. Całe zdarzenie jest też rodzajem absorbującej gry, w której możemy porównywać wyniki przyporządkowywanych dźwięków. Jest to także przyczynek do wnikliwszego spojrzenia na charakter konkretnych dźwięków – to czy są łagodne, czy szorstkie, dynamiczne, czy spokojne, wysokie czy niższe, czy są złożone z jednej czy wielu warstw.